

Publicerad 2018-10-02 22:01 av skrivskav

Vem väcker min Tingeling?

Plötsligt lättades något inom mig

En gnista tändes igen

Ett spirande tomtebloss

Glatt sprakande, kittlande

som skrattet från ett litet barn

Fridfullt kan jag luta mig tillbaka

Och se världen öppnas på nytt

obemärkt för andra, men inte för mig

Jag SER hoppet som väcks

som när isen smälter och lossnar

Från stilla tystnad till lyckligt porlande

Renande vatten

Jag kan se ödmjukheten

I mjuka moln och mjuka ögon

Som en söndagmorgon i sängen

Utan måsten

Alla dessa levande höstfärger

Bländande fyrverkeri

I stillhet

En själslig kontakt som skapats

med sina osynliga trådar

Glitrande spindelväv, med doften av skog, gryning och dagg

Vyerna av en himmel i brand

Får mina ögon att blöda

En annan själ som väcker min inre Tingeling

Som får henne att leva, att glöda

Fyra kilo

Det vägde den där tyngden inom mig

I alla fall om jag ska tro på badrumsvågen

Hjärtat värker

Men det är en behaglig värk

Som växtvärk
eller kanske som när något läker
Ömmande, bultande, fridfullt

Och denna inre röst
Så lugn och varsam
Som att ha hittat hem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren skrivskav med Poeter.se id #112065 innehar upphovsrätten